
EĞİT-DER İSTANBUL ŞUBESİ'NİN AÇILIŞ KONUŞMASI(*)

Değerli Arkadaşlarım,
Saygıdeğer Basın Mensupları,
Sayın Konuklar;

EĞİT-DER İstanbul Şubemizin açılışının sevinciyle, coşkusuyla dolup taşan bu görkemli topluluğunuzu, Yönetim Kurulumuz adına en içten saygılarımla selamlıyorum.

Bundan dokuz yıl önce 200 bin üyesi, 700 şubesi ve değeri milyarları bulan malvarlığıyla, örgütümüz TÖB-DER vardı. Bugün yarım milyona yakın öğretmenimiz, dernek düzeyinde örgütlenme özgürlüğünden bile yoksun. Emekli olmuş, şu ya da bu nedenlerle meslek dışına düşmüş öğretmenler tarafından kurulmuş bulunan örgütümüz EĞİT-DER var sadece. Onun, sayıları otuza yaklaşan, hiçbir malvarlığı bulunmayan, kurulmuş, kurulmakta olan şubeleri var.

Ama yine de, eşeğini yitiren hoca örneğinde olduğu gibi, yurdun dört bir bucağında her gün bir yenisi açılan şubelerimiz için, şenlik-şölen yapıyoruz.

Çünkü bugün İstanbul'da, Kartal'da, Kadıköy'de, Beykoz'da, Üsküdar'da; yarın İstanbul'un, yurdumuzun bir başka yöresinde EĞİT-DER'in

* Beşiktaş Tarihi Çay Bahçesi, 20 Mayıs 1989.

şubelerini açmakla, yaşamın var olan sınırlarını aşmış oluyoruz. 12 Eylül rejiminin başki yasaları ve uygulamaları aynen sürerken bile var olan olanakları keşfederek, dün mevcut olmayanı yaratarak özgürleşme yolunda ilerliyoruz.

Hiç kuşkmamız olmasın ki EĞİT-DER, grevli, toplu sözleşmeli öğretmen sendikasının kazanılması konusunda, gelmiş geçmiş öğretmen örgütlerinden çok daha fazla sorumluluk taşımaktadır. Çünkü son örgütümüz TÖB-DER'den bu yana yaklaşık on yıl geçmiştir. Bilim ve Teknolojideki baş döndürücü gelişmelerin sonucunda, özlük haklarımız, çalışma ve yaşam koşullarımız, eğitim düzenimiz, on yıl öncesine oranla çok daha iyi olacakken, tam tersine, çok daha beter durumdadır. Artık kolalı gömlekleriyle imrenilen geleneksel aydınlardan değiliz. Yaratıcı zekâsını ve üstün gücünü, son günlerdeki sendikal eylemleriyle bir kez daha kanıtlayan işçi sınıfının içinde ve onun ta kendisiyiz ve de organik aydınları olmak durumundayız. Şu günlerde meslek odalarıyla sendikal eylem örnekleri sergileyen ve sendikayı hedefleyen proleterleşme sürecindeki doktorlarımızdan bir kat daha fazla böyle olmak durumundayız.

Nesnel dünyanın, somut koşulların bu aşamasında, öğretmen örgütçülüğünü dernek düzeyinde tutmaya, EĞİT-DER'den EĞİT-SEN'e açılan yolun önünü kesmeye, hiç kimsenin gücü yetmeyecektir.

Sevgili Arkadaşlarım,

Gerçi bugün bu nesnel duruma denk düşen öznel koşulların yaratılmasının önünde, 9 yıl süre ile içine itildiğimiz örgüt boşluğunun olumsuz yönde doğurduğu sorunlar vardır. Örneğin örgüt savaşımları ve yönetimi konularında bir ömür boyu kazandığımız bilgi ve beceriler, bu boşluk döneminde körelmiştir. Kimi arkadaşlarımızı ve kadrolarımızı, şu ya da bu nedenlerle yitirmişizdir. Öğretmen örgütçülüğünün ustalarından bir bölümünü oluşturan ve 12 Eylül askeri rejiminin işkence-

haneleri ve hapishanelerinden geçip gelen “hükümlü” arkadaşlarımızın da, doğrudan katkılarından yoksun kalmışızdır.

Ama 12 Eylül rejiminin, örgütlü savaşlarımızı olumlu yönde etkileyen sonuçlarını da görebilmeliyiz. Onlardan en önemlisi, ekonomi ile demokrasinin iç içeliğinin herkes tarafından görülebilecek denli açıklık kazanmış olmasıdır. Artık hiç kimse, hiçbir demokratik kuruluş, “demokrasiden bana ne, ben ekonomiye, aşı, işe bakarım” demeyecektir. Hiçbir öğretmen, “EĞİT-DER'den, onun, uğrunda savaşım verdiği EĞİT-SEN'den bana ne” diyemeyecektir.

12 Eylül rejiminin, bizi olumlu yönde etkileyen bir başka sonucu, kendi iç birliğimizin nesnel koşullarını yaratmasıdır. 12 Eylül, görüş ve inanç ayrılıklarımıza bakmaksızın, hepimize birden işkence, hapislik, işsizlik, yoksulluk ve açlık getirmiştir. Nesnel koşullar bizi böylesine bir ve birlik olmaya zorlarken, hiçbirimizin birbirimizi sevip saymamaya, karışımız gibi görmeye hakkımız yoktur. Hiç unutmayalım ki bizler, partilerin alanı olan ve toplumu, ülkeyi bütünüyle kucaklayan bir zeminde değiliz; o zeminin bir parçası üzerinde, bir meslek örgütü, demokratik kitle örgütü temelinde bir arada bulunuyoruz. Elbette bir gün parti üyesi olma hakkımızı da alacağız ve Batı Avrupa ülkelerinde olduğu gibi dilediğimiz partilerin üyeleri olacağız. Ama deneyimlerimiz hepimize, bir meslek kuruluşunun kendini ülke yönetiminin, dünya sorunlarının dışında görmeden ve bu gerçeğe sırtını asla dönmeden kendi özgül alanında savaşım vermek durumunda olduğunu yeterince öğretmiş olmalıdır.

Örgütlülüğümüzün varlık nedeni olan kendi meslek alanımızdaki sorunları irdeleme ve çözümleme, elbette ki birbirimizden farklı olabiliriz. Olmalıyız da. Örneğin öğretmen yetiştirme konusunda her birimiz birbiriyle çelişen ya da birbirinin aynısı olmayan yorum ve çözümler getirebilir ve bunları kendi aramızda uygarca tartışabiliriz.

Tartışmalıyız da. Kendi meslek ve örgütlenme sorunlarımızla ilgisinden hareketle yurt ve dünya politikaları üzerinde değişik yaklaşımlarda bulunabiliriz. Bulunmalıyız da.

Buradan, yine EĞİT-DER'de; en geniş birlikteliğe ulaşmalıyız.

Deneyimlerimizden çıkardığımız bir başka ders gereğince ve de işçilerimizin günlerdir kamuoyunda yankılanan, kabul gören ve önceki gün başarıyla sonuçlanan sendikal eylemlerinden de esinlenerek, sorunların, süreçlerin daima özüne ineceğiz. Bizi olguların, süreçlerin kabuğunda takılıp kalmaktan öteye bırakmayan slogancılığa, asla meydan vermeyeceğiz. İlkelerimiz temelinde, başta Milli Eğitim Bakanlığı olmak üzere, her kurum ve kuruluşla, herkesle diyalog içinde olacağız.

Eğitim İşkolunun Çilekeş İşçileri,

Değerli Arkadaşlarım;

EĞİT-DER bir eğitimciler derneğidir. Üyelerinin mesleki ihtiyacı olarak eğitim mesleğinin bütün sorunlarına eğilmek, onun yalnız doğasının değil, Tüzüğünde yazılı amacının da bir gereğidir. Eğitim mesleğinin ya da eğitim işkolunun sorunları, Cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde böylesine içinden çıkılmaz bir duruma getirilmemiştir.

Biz diyoruz ki, bu çıkmazdan kurtuluşun tek bir yolu vardır. O da, eğitimin en temel öğeleri olan öğretmenlere grevli, toplusözleşmeli sendika hakkını tanımaktır. Bunun yanı sıra, eğitimin yönetimine, öğrenci ve velilerin de kendi örgütleriyle katılmaları olanağını yaratmaktır.

Öğretmenlerimiz, maaşlara kısa bir süre önce yapılan zamlar üzerine "zam değil, sendika istiyoruz" diye seslerini yükselttiler. Hatta buradan, İstanbul'dan, yapılan zamların hazineye iadesi yolunda tepkiler geldi.

Hani, uyanık birine “balık mı, yoksa olta mı istersin?” diye sormuşlar. Oltanın sürekli olarak balık tutmaya yarayan bir araç olduğunu bilen o kişi; balık değil, olta isterim” demiş ya tıpkı bunun gibi...

Değerli Arkadaşlarım,

Sizlere, yüz binlerce öğretmene tercüman olduğumu bilerek buradan haykırıyorum:

Maaşlara (hem de sadaka türünden) zam değil, sendika istiyoruz!..

Üstelik yalnız kendimiz için değil, öğretmenlerimizi ve aileleri, nice bunalımların burgacına her gün biraz daha sürükleyen bu eğitim enkazından ülkemizi kurtarmak için de grevli, toplu sözleşmeli öğretmen sendikası istiyoruz.

En temel insan haklarından olan bu hakkımızın elde edilmesi için, EĞİT-DER'in dışında bir seçenek aramaya gerek yoktur. Bu gerçeği gören, EĞİT-DER olgusunu içine sindirebilen, yeterince algılayabilen herkesin, asil ve fahri üyelik yoluyla, abece Aboneliğiyle ve çeşitli etkinliklerle EĞİT-DER'e katıldığı, EĞİT-DER'e omuz verdiği bir süreci yaşıyoruz.

Değerli Arkadaşlarım,

Sendikal hak savaşımı temelinde hızla ilerleyen bu sürecin içinde, yakın bir gelecekte önemli bazı girişimler başlatacağız. Bu girişimlerimiz için sizleri şimdiden kendi meslek alanımızda, yasal ve meşru zeminimizde uygulanabilir, kamuoyunda yankılar uyandırabilir eylem biçimlerini düşünüp üretmeye çağırıyorum ve bu akşam burada, tarihsel anlamına yararlı olgunlukta bir şölen yaşayacağımıza olan inancımınla, Yönetim Kurulumuz adına hepinize yeniden saygılar sunuyorum.

abece, Temmuz 1989.